

“Hem d'encarar el futur amb la intenció de ser un país d'Europa”

Agustí Cerdà encapçala la candidatura d'Esquerra Republicana del País Valencià a les eleccions a la Generalitat Valenciana del pròxim 25 de maig. En aquesta entrevista, repassa les línies mestres de la filosofia política de la seua formació, que es presenta per primera vegada a les eleccions autonòmiques al País Valencià.

Un dels seus eslògans de campanya és “Jubila la transició”. Què vol dir?

—La història dels valencians des de l'any 75 és una fallida. No ens ha anat exactament bé els darrers vint anys. Ha arribat el moment en què no ens podem deixar portar per les conjuntures sinó que hem de fer una aposta més de fons. Hem d'encarar el futur no ja amb la intenció de ser una autonomia de tercera espanyola sinó pensar aquest país com un país d'Europa del segle XXI. A partir d'aquesta idea, les coordenades de joc són les que canvien. PSOE, PP, Bloc i Esquerra Unida signifiquen un model que ja ha fracassat. Nosaltres proposem una segona transició, girar pàgina. Jubilem el que ja no és adequat per les circumstàncies que vivim en aquests moments, que és Europa i la globalització, i comencem a obrir-nos a una perspectiva en la qual els valencians tinguen les brides del seu destí. Tots els partits i en alguna ocasió de manera conjunta han proposat reformes de l'estatut, i totes estan bé, però són insuficients perquè no aborden la problemàtica del País Valencià, que és comptar amb un instrumental polític que renegocie el marc de convivència amb l'estat espanyol i amb Europa. No té sentit entestar-se a ser ara una autonomia històrica quan les que avui són autonomies històriques fan passos cap a un altre lloc per renegociar el seu marc de

convivència amb l'estat i amb la resta d'Europa.

—En quines propostes es concreten aquestes idees?

—La primera proposta és fer un nou estatut d'autonomia amb una nova filosofia que ha de començar pel principi, la recuperació dels drets històrics. S'ha de derogar el Decret de Nova Planta per poder acollir-nos dins de la Constitució a la seua addicional primera, que assenyalava que es reconeixeran els drets històrics i forals. Si es reconeix això, a nosaltres ens hauran de reconèixer que ja érem un estat federat amb la resta dels regnes de la Corona d'Aragó. Els escocesos estan parlant precisament d'això, de devolució dels seus drets històrics. Nosaltres ja érem un estat consolidat, amb les seues lleis i la seua hisenda, i per tant som un subjecte col·lectiu susceptible de recuperar el seu futur. Els valencians tenen dret a decidir quin és el seu marc de convivència amb la resta de pobles. Hem de cobrar tots els impostos. Tenim el dret a decidir la nostra economia, d'administrar el que és fruit del nostre treball i del nostre esforç amb els nostres criteris i amb les nostres prioritats. Cada any se'n van a Madrid milers de milions d'euros sense que això haja suposat una millora de les condicions de vida de les classes treballadores d'Andalusia o d'Extremadura. Han fet els rics més rics, i els pobres els tenen cobrant el PER encara. Crec que és raonable

que nosaltres cobrem els nostres impostos, com fan els *länder* alemanys. Els valencians hem de decidir lliurement el futur en referèndum, per dir si volem seguir vinculats a Espanya, si volem refer la Corona d'Aragó o els Països Catalans. Hem de dotar-nos de tot l'instrumental que es requereix, començant per la hisenda, i seguint per un ordre públic propi i per un marc de relacions laborals del País Valencià o en tot cas europeu.

— Vostè proposa ritmes polítics diferenciats per als territoris on té el seu àmbit d'actuació Esquerra Republicana.

— La creació d'Esquerra Republicana del País Valencià (ERP) l'any 2000 no va ser només un canvi de sigles sinó també un canvi d'estratègia. Els ritmes s'han donat històricament. L'any 1931, es crea Esquerra Republicana, l'any 1992 es baixa per primera vegada al País Valencià i a les Illes, i l'any 2000 es crea ERP. Acudim a allò que són realitats. Esquerra el que fa és reproduir el nostre model històric, que és el model confederal dins dels Països Catalans, una nació amb diferents unitats polítiques i administratives.

— ERP té una proposta que no proposa cap altre partit com és la prohibició de l'educació privada.

— Nosaltres no prohibim res. Nosaltres proposem una cosa molt senzilla. La Constitució Espanyola diu que hi ha dret a l'educació pública i a la privada. Nosaltres diem que això no és bo. La nostra proposta és caminar progressivament cap a un sistema únic d'ensenyament dins de la xarxa pública. Nosaltres fem aquesta proposta des d'una perspectiva d'esquerra. Si l'educació comencem a fer distincions segons la llengua que es parla i segons la situació econòmica de les persones, tornem a reproduir un model desigual des de l'origen. La catòlica Irlanda té un sistema públic únic educatiu per a tots igual. Un únic sistema per a tots independentment de l'origen de les persones afavoreix no el més ric sinó el més intel·ligent. Per tant, és una aposta per la matèria gris, que és allò que farà riques les nacions en el segle XXI. El dret a l'educació és

"No t'és sentit voler ser ara una autonomia històrica quan les que avui són autonomies històriques fan passos cap a un altre lloc."

també una inversió necessària en un país que no té recursos naturals. No podem seguir tirant de la locomotora del turisme i de la construcció perquè és limitada, i a més expulsa la gent amb formació, com en aquests moments ens passa amb 30.000 llicenciats del País Valencià, que han d'anar fora a buscar-se la vida, i recluta gent amb una baixa qualificació professional, amb dolentes condicions laborals per

a un treball sovint precari. La solució és canviar aquesta situació caminant progressivament cap a un sistema d'educació pública. Nosaltres no prohibiríem l'educació privada, però amb no subvencionar-la ja hi ha prou. Crec que aquesta és una proposta que l'esquerra s'hauria de plantejar molt seriosament.

— Parlem de les eleccions municipals. Recentment, el secretari general d'ERC,

"PSOE, PP, Bloc i Esquerra Unida suposen un model que ja ha fracassat. Nosaltres proposem una segona transició, girar pàgina."

"El 26 de maig, per primera vegada, hi haurà regidors d'Esquerra Republicana a tots els Països Catalans"

Josep Lluís Carod-Rovira, va destacar la implantació d'Esquerra a tots els Països Catalans.

—S'ha parlat molt dels Països Catalans, però és important que hi haja alguna cosa que siguem més que paraules. El que ha fet Esquerra és començar a fer-los. I fer-los no és una altra cosa que baixar a terra i als problemes quotidians, als que estan més a prop dels ciutadans, com són els municipals. Aquesta és una de les línies mestres d'esquerra des del seu origen. Per tant, el municipalisme és important en Esquerra Republicana. En aquests moments, s'han presentat 21 candidatures al País Valencià, que són poques, però estan ben situades: a Castelló, a València, a Lliria, a Xàtiva o a Gandia. També és la primera vegada que ens presentem municipalment a Mallorca i a Manacor, i a cinc o sis localitats més a les Illes. Açò s'ha d'incloure dins el que són vora 600 candidatures arreu dels Països Catalans, 550 al Principat i la resta al País

Valencià i en menor mesura a les Illes. Això vol dir que el 26 de maig del 2003, per primera vegada, hi haurà regidors d'Esquerra Republicana del País Valencià, d'Esquerra Republicana de les Illes i d'Esquerra Republicana de Catalunya.

—Alguna de les candidatures que ha mencionat és en coalició amb Esquerra Unida del País Valencià. Han fet una aposta per l'Entesa?

—Fem quatre candidatures amb Esquerra Unida, de la mateixa manera que n'hauríem pogut signar amb el Bloc, com nosaltres vam proposar a Vinaròs i a Alacant, però no han eixit perquè el Bloc té una altra estratègia. Després, però, no val dir que dividim el vot. Nosaltres vam proposar coalicions i ni ens van contestar. No es pot dividir el que no està unit.

—Vostès van tenir una participació activa en les converses per constituir l'Entesa propugnada per Esquerra Unida.

—Nosaltres vam anar d'observadors a l'Entesa. Nosaltres no som el

centre-dreta del país ni l'esquerra espanyola. Som l'esquerra del país, i aquest és el nostre camp de joc, tan ample o tan estret com tu vulgues, però és un projecte diferent. Quin interès podria tenir coincidir amb Esquerra Unida i amb el Bloc? Això seria semblant a una UTE, una Unió d'Interès Electoral. Entenim que hi havia un gruix suficient entre Esquerra Unida i el Bloc per traure representació electoral, i des del nostre punt de vista que cadascú fera després el que volguera. Aquest pacte garantia obtenir entre un 8% i un 12% de l'electorat al País Valencià. Però la responsabilitat d'arribar a aquest acord no és del més petit de tots sinó dels dos partits que juguen en la segona divisió. Hi ha la primera divisió, on juguen el PP i el PSOE, i la segona, on juguen la resta. El Bloc i Esquerra Unida tenien la responsabilitat d'haver arribat a un acord, i és veritat que el Bloc té la seua estratègia pròpia i coherent que va per un altre cantó. Ja parlarem després de les eleccions, perquè és molt probable que ni el Bloc ni Esquerra Unida estiguen representats a les Corts Valencianes. Anem a veure què donen de si aquestes eleccions, que obrin una pàgina nova, potser més difícil i complicada, o potser més elegant per a reordenar tot el que no són partits del règim, com són el PSOE i el PP. La resta haurem de seure en taula a parlar si no és que hi ha un cataclisme o que passa el que hauria de passar, com és que el Bloc redefinesca el seu espai amb Unió Valenciana, que és el seu espai normal i natural. Ho dic sense acritud. Crec que seria important que hi haguera un centre-dreta seriós, però això hauria de ser amb Unió Valenciana. I a Esquerra Unida li queda allò que li és propi, com és situar-se en l'esquerra i redefinir-se en base a aquest país, i desmamellar-se de Madrid. A partir d'ací, tenim molt més marge de coincidència que amb la resta. Aquest seria un país molt més normal que el que vivim en aquests moments.

Miquel Calvet